

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/219/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207511
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115207511.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka - N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, G., zastúpená: JUDr. Barbora Petrovič, advokátka, so sídlom Hlavná 44, Trnava a otec - B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, zastúpený: Mgr. Peter Kupka, advokát, so sídlom Hlavná 23, Trnava, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13. júna 2017, č.k. 26P/19/2015-318, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia bežného výživného, zročného výživného a trov konania účastníkov potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie maloletú N. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, otcovi uložil platiť na výživu maloletej s účinnosťou od 09.04.2015 sumu 220 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, zročné výživné za obdobie od 09.04.2015 do 31.05.2017 v sume 4.863,60 eur povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 136 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Ďalej súd napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletou a súčasne uložil rodičom podrobiť sa odbornému poradenstvu - psychologickému poradenstvu v trvaní šesť mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia v intervaloch podľa odporúčenia psychológa s cieľom zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi ohľadom výchovy maloletej, eliminovať vzájomné negatívne postoje medzi rodičmi navzájom. O trovách konania účastníkov súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. O náhrade trov konania štátu rozhodol tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 1 a 4, § 25 ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej súdom. V konaní mal súd zo zhodných skutkových tvrdení matky a otca preukázané, že maloletá nepochádza z manželstva rodičov, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a na úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej sa nedohodli. Preto súd dospel k záveru, že návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej bol podaný dôvodne. V rámci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej súd maloletú N.

zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. O zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky rozhodol súd z dôvodu, že maloletá je dieťa útleho veku citovo naviazané na matku, matka sa o maloletú stará od jej narodenia a je s ňou na rodičovskej dovolenke, výchovu maloletej zabezpečuje výlučne matka, poskytuje maloletej celodennú starostlivosť a opateru, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a otec maloletej a opatrovníčka maloletej so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky súhlasili. Súd zároveň rozhodol tak, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok v bežných veciach budú obaja rodičia, keď na obmedzenie tohto práva zo strany otca neboli zistené žiadne dôvody. Ďalej súd uložil otcovi, ktorému nebola maloletá zverená do osobnej starostlivosti, povinnosť platiť na výživu maloletej s účinnosťou od 09.04.2015 sumu 220 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, keď počiatok vyživovacej povinnosti určil od podania návrhu dňa 09.04.2015 podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko v konaní neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné rozhodnúť o priznaní výživného späťne tri roky pred podaním návrhu. Pri určovaní výšky výživného vychádzal súd zo skutočnosti, že matka maloletej je na rodičovskej dovolenke, od októbra 2014 do apríla 2016 poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne a od mája 2017 poberá rodičovský príspevok vo výške 213,20 eur, od októbra 2014 matka poberá prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne, od januára 2015 poberá peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 36,77 eur mesačne, čo mal súd preukázané z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava. Matka s maloletou býva u svojej babky v rodinnom dome v obci L., matka na bývanie neprispieva žiadnou sumou, jej matka prispieva za matku babke na bývanie sumou 150 eur mesačne. Matka má výdavky na stravu vo výške 200 eur mesačne, výdavky s celiakiou vo výške 80 eur mesačne, na oblečenie vo výške 100 eur, na telefón 30 eur, na benzín 20 eur. Matka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani osobné motorové vozidlo. Matka má zvýšené výdavky s súvislosťou s celiakiou. Matka má vyživovaciu povinnosť len k maloletej N.. Maloletá N. nenavštevuje žiadne predškolské zariadenie, matka je s ňou na rodičovskej dovolenke. Výdavky na maloletú sú bežné, za odôvodnené výdavky maloletej súd považoval výdavok na bývanie vo výške 75 eur mesačne (150 eur: 2 osoby), na stravu vo výške 100 eur mesačne, na oblečenie a obuv vo výške 30 eur mesačne, na hygienické potreby 10 eur mesačne, na plienky 40 eur mesačne, na lieky 10 eur mesačne, spolu 265 eur mesačne. Otec je zamestnaný u zamestnávateľa E. distribučná, a.s. a z potvrdení o príjme otca na č.l. 105, 255, 289-294, 303, 305 mal súd preukázané, že v roku 2014 bol otcov čistý priemerný mesačný príjem vo výške 1.100 eur, v roku 2015 bol otcov čistý priemerný mesačný príjem vo výške 1.088 eur, roku 2016 bol otcov čistý priemerný mesačný príjem vo výške 1.156 eur, od januára 2017 do mája 2017 bol otcov čistý priemerný mesačný príjem vo výške 1.269 eur. Otec vlastní rodinný dom v obci X., býva u svojich rodičov v obci L. a za bývanie, užívanie, energie a stravovanie im platí 300 eur mesačne. Otec spláca pôžičku vo výške 60.000 eur, ktorú mu poskytla matka na rekonštrukciu domu v obci X. X, ktorú spláca v splátkach po 500 eur mesačne. Ďalšie výdavky otca sú 50 eur na oblečenie a obuv, 120 eur na cestovné, 14 eur mobil, 20 eur pevná linka a internet, 0,66 eur členské v ŠKP, 25 eur strelivo v ŠKP, 25 eur strelivo na poľovnícke účely, 10 eur krmivo pes, 50 eur krmivo kôň, 4,16 eur diaľničná známka, 14,16 eur PZP auto, 1,25 eur PZP prívies, 3,4 eur PZP traktor, 41,66 eur náklady na opravu vozidla, 25 eur náklady na opravu traktora, 1,04 eur STK prívies, 2,91 eur STK a EK auto, 2,91 eur STK a EK traktor. Otec má vyživovaciu povinnosť len k maloletej N.. Súd pri určení výživného vychádzal z čistého priemerného mesačného príjmu otca za rok 2015 (kedy bol podaný návrh na začatie konania) vo výške 1.088 eur, z ktorého príjmu podľa ustálenej súdnej praxe výživné tvorí 20% - 30%. Súd z uvedenej sumy s prihliadnutím na útlý vek maloletej a odôvodnené potreby maloletej zistené vo výške 265 eur, určil výživné vo výške 20% z príjmu otca, t.j. vo výške 220 eur, ktorá suma spolu s prídavkom na dieťa vo výške 23,52 eur a s výživným od matky, ktorá sa na výživnom na maloletú podieľa predovšetkým ešte aj osobnou starostlivosťou, pokryje odôvodnené potreby maloletej a zároveň takto stanovené výživné zodpovedá zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. V roku 2016 sa čistý priemerný mesačný príjem otca mierne zvýšil na sumu 1.156 eur mesačne, toto však súd nepovažoval za podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu výšky výživného, preto výšku výživného nemenil. Otec v konaní tvrdil, že jeho pomery po odrátaní všetkých nákladov mu neumožňujú platiť vyššie výživné ako ním navrhované. Súd však poukazuje na § 62 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby oprávnených maloletých detí, aby tieto mali zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň. Prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej

povinnosti k maloletým deťom. Zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa. Výživné na maloleté dieťa je prednostná pohľadávka, ktorá má prednosť pred ostatnými nie nevyhnutnými výdavkami otca, najmä výdavky súvisiacimi s jeho záľubami (členské v ŠKP, 25 eur strelivo v ŠKP, 25 eur strelivo na poľovnícke účely, 10 eur krmivo pes, 50 eur krmivo kôň). Otcovi po uhradení výživného na maloletú vo výške 220 eur zostane z jeho príjmu suma 868 eur, resp. t.č. už suma 1.049 eur, z ktorej sumy môže otec bez ohrozenia svojej výživy uhradiť všetky svoje ostatné výdavky. Povinnosťou oboch rodičov, nielen matky, je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletej, ktorá je ešte v plnej miere odkázaná výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopná sama sa živiť. Vzhľadom k tomu, že súd priznal maloletej výživné od 09.04.2015, vznikol otcovi na výživnom za obdobie od 09.04.2015 do 31.05.2017 nedoplatok v sume 4.863,60 eur. Otec mal za uvedené obdobie zaplatiť výživné pre maloletú vo výške 5.661,26 eur (pomerná časť výživného od 09.04.2015 do 30.04.2015 v sume 161,26 eur, t.j. 220 eur : 30 dní x 22 dní + výživné 01.05.2015 do 31.05.2017 v sume 5.500 eur, t.j. 220 eur x 25 mesiacov), od ktorej sumy súd odrátal výživne zaplatené otcom v rozhodnom období vo výške 797,66 eur (pomerná časť výživného od 09.04.2015 do 30.04.2015 v sume 22,66 eur, t.j. 31 eur : 30 dní x 22 dní + výživné 01.05.2015 do 31.05.2017 v sume 775 eur, t.j. 31 eur x 25 mesiacov). Súd povolil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom pre maloletú zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 136 eur v súlade s ust. 232 ods. 3 a 4 CSP, keď zohľadnil výšku určeného výživného otca pre maloletú, výšku nedoplatku a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený do troch rokov. Otec je povinný zaplatiť pohľadávku na výživnom v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, čo znamená, že ak otec zmešká čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti určenia bežného a zročného výživného podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutých častiach zmeniť tak, že výživné na maloletú bude otcovi určené vo výške 350 eur mesačne a vzniknutý nedoplatok na zročnom výživnom bude otcovi uložené zaplatiť jednorazovo do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ súd hodnotil výšku jej reálnych výdavkov na maloletú, tak táto nemá zásadnú relevanciu k určeniu výšky výživného, nakoľko pokiaľ doposiaľ mohla pokrývať výdavky maloletej iba zo svojho príjmu a otec jej doposiaľ platil výživné iba vo výške 31 eur, tak ona celkovo disponovala mesačne sumou pre seba a maloletú vo výške 213,20 eur a pre maloletú ešte extra sumou 54,52 eur, celkovo sumou vo výške 267,72 eur. Pri takto obmedzenom finančnom rozpočte nemala možnosť pokrývať všetky potrebné výdavky maloletej, a teda financovala potreby maloletej v obmedzenom režime a navyše s finančnou výpomocou príbuzných. Nestotožnila sa so súdom poníženými výdavkami na maloletú. Súd vychádzal z priemerného mesačného príjmu otca za rok 2015 a následne aj napriek zvýšeniu príjmu otca v roku 2016 a 2017 nepovažoval toto zvýšenie za podstatnú zmenu okolností odôvodňujúcu zmenu výšky výživného, s čím nemohla súhlasiť, nakoľko príjem otca sa nezvýšil nepatrne, ale proti roku 2015 otec dosahoval v roku 2017 príjem o 181 eur vyšší. Tiež sa matka nestotožnila s tým, že súd vychádzal pri určovaní výživného z 20% príjmu otca, kedy podľa jej názoru zo skutkovej situácie, že ona bola v celom spornom období na materskej, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že maloletá bola a je počas celého obdobia plienkovaná, malo byť pre určovanie výživného použitých 25% z príjmu otca. Poukázala tiež na to, že súd mal možnosť pri prijíme otca určiť určitú sumu na tvorbu úspor pre maloletú. Namietla tiež, že súd určil zročné výživné iba do 31.05.2017, a teda mesiac jún 2017 ostal nepokrytý.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že matkou požadovaná suma výživného 350 eur mesačne je zjavne neprimeraná potrebám maloletej, pričom matka žiadnym spôsobom neprekázala mesačné výdavky na maloletú v takej výške. Súd vyčíslil výdavky na maloletú spolu vo výške 265 eur mesačne, v čom sú zahrnuté aj plienky v sume 40 eur mesačne, pričom v súčasnosti už asi pol roka maloletá plienky nepoužíva. Poukázal tiež na to, že matka žiadnym spôsobom nevysvetľuje, prečo by mal súd vychádzať práve z hodnoty 25% z príjmu otca. Poprel, že by nedoplatok bol schopný zaplatiť aj jednorazovo a v konečnom dôsledku súd jeho žiadosť o splátky nedoplatku na výživnom vzal do úvahy.

5. Procesný opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky dieťaťa uviedol, že odporúča odvolaniu matky v celom rozsahu vyhovieť.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho

pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky dieťaťa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach vecne správny.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26P/19/2015 bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej N.. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie maloletú N. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, otcovi uložil platiť na výživu maloletej s účinnosťou od 09.04.2015 sumu 220 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, zročné výživné za obdobie od 09.04.2015 do 31.05.2017 v sume 4.863,60 eur povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 136 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Ďalej súd napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletou a súčasne uložil rodičom podrobiť sa odbornému poradenstvu - psychologickému poradenstvu v trvaní šesť mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia v intervaloch podľa doporučenia psychológa s cieľom zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi ohľadom výchovy maloletej, eliminovať vzájomné negatívne postoje medzi rodičmi navzájom. O trovách konania účastníkov súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. O náhrade trov konania štátu rozhodol tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti bežného výživného, zročného výživného a náhrady trov konania účastníkov.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti (§ 36 ods. 1 Zákona o rodine). Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 Zákona o rodine).

12. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

13. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

14. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že rodičia maloletej N. spolu nežijú, s poukazom na čo bolo potrebné upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Správny bol postup súdu

prvej inštancie, keď na základe vykonaných dôkazov zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o dieťa riadne stará a v ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

15. Prvoinštančný súd správne ustálil i počiatok vyživovacej povinnosti otca, pričom správne určil i výšku výživného s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa a zárobkové schopnosti a možnosti povinných rodičov. Súd správne poukázal na to, že z rozhodovacej praxe vyplýva, že výživné sa určuje v rozsahu 20 až 30% postihnutelného čistého príjmu povinného rodiča, pričom ide o výživné na všetky deti, voči ktorým má osoba povinná platiť výživné vyživovaciú povinnosť, a takto určené je aj výživným maximálnym, ktoré možno povinnej osobe určiť platiť, pričom je potrebné zohľadniť odôvodnené potreby dieťaťa. Pokiaľ by súd stanovil výživné už pri prvej úprave v maximálnej dovoľujúcej výške bez prihliadnutia na odôvodnené potreby výživou odkázaného dieťaťa, nebolo by možné výživné pri náraste odôvodnených potrieb dieťaťa zvýšiť pri nezmenenej výške výživou povinnej osoby, čo by bolo v rozpore s vyššie uvedenými zákonnými kritériami. Prvoinštančný súd tiež odôvodnil, prečo nepovažoval za dôvodné zvýšiť výživné s prihliadnutím k zvýšeniu príjmu otca v roku 2017, ktorý záver odvolací súd považuje za správny. Rovnako za správny postup súdu prvej inštancie považoval odvolací súd, keď súd určil zročné výživné za obdobie účinnosti úpravy, teda 09.04.2015 do 31.05.2017, keďže rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 13.06.2017 a výživné za mesiac jún 2017 doposiaľ splatné nebolo, keďže v zmysle rozsudku má byť uhradené do 20. dňa v mesiaci.

16. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vyporiadal i s námietkami matky dieťaťa a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

18. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).